

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 248.

Tolvte Session.

60de Møde.

Torsdagen den 13de Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Indenrigsministeren ad-interim (fortsat): Høvd nu Loven i det Hele angaaer, da kan jeg ikke indbrømme, at det Tidspunkt alle-rede er kommen, da vi kunne betragte det som en afgjort Sag, at Næringskatten er hævet for Kjøbenhavn. Det er ganske rigtig, at det har stor Betydning, at Næringskattens Ophævelse og en Forkastelse af Classeskatten er vedtaget af det ene Thing; men det gaar ikke an at gjøre det lige betydende med, at der foreligger en Lov derom med Hans Majestæts Underskrift. Det forekommer mig derfor, at man meget godt kan give nogen Tid, at man kan vente, til der foreligger en Lov om den Kjøbenhavnske Beskatning; det vil da ligge klart for, hvorledes den lov-givende Magt opfatter denne Sags Ordning, og saa er det en Selvfølge, at Ministeriet vil optage hele Spørgsmaalet, vil overveie det med de enkelte Communer og, suarest see kan, gjen-nem Lovforslag, som man indbringer for Rigsdagen, søge at faae den Sag bragt i Orden. Jeg finder saaledes, at uagtet dette Lovforslag unægtelig er ikke lidet bedre, end det var i dets første Skikkelse, flæber der dog mange betydelige Mangler ved det, som jeg troer det vilde være vanskeligt for os at ændre, ligesom jeg ogsaa troer, at det kommer for tidligt. Det skulde derfor være mig hjært, om den ærede Forslagsstiller med Hensyn til dette Forslag vilde følge det samme Fremgangsmaade, som

han anvendte ved det i sin første Skikkelse, nemlig tage det tilbage; thi jeg troer, som sagt, at Forhandlingerne herom nu komme for tidligt.

Formanden: Forslagsstilleren har Ordet.

Bable: Jeg frasalder det.

Dan: Den Grundsætning, hvorpaa nærværende Lovforslag hviler, synes at være den, at naar der bliver givet Næringsfrihed, bør ogsaa Næringskatten ophæves; dette synes middelbart at fremgaae deraf, at Næringskatten foreslaaes ophævet saamtidig med den fuldstændige Indtrædelse af Næringsloven af 29de December 1857. Mærkeligt nok staaer denne Grundanskuffelse i Modsetning til den Ansuffelse, der har gjort sig gjældende i en Stat i Tydsland, nemlig Preussen, hvor man kom til det Resultat, at der ved Næringsfrihedens Indførelse skulde paalægges en Næringsstat, vel at mærke, som en Statsstat. Jeg henleder forøvrigt ikke Tanken paa Preussens Exempel, for at vi derved skulde lade os affrække fra at gjøre det Modsatte; jeg hylber i det Hele ikke en saadan blind Efterlignelsesdrift, allermindst efter denne Stat og allermindst i dette Tilfælde. For mig stiller denne Sag sig saaledes, at Kernen i Spørgsmaalet ikke er, om Næringskatten ophæves eller indføres, men Kernen er efter min Mening, at den ene eller den anden Grundsætning gjenemføres saaledes, at man deri har den størst mulige Betryggelse for en retfærdig Rigning paa de Paagjældende; Spørgsmaalet bliver, hvad der i saa Henseende